

HERFSTBLAD

DOOR

HÉLÈNE SWARTH.

Het blad is blij, wijl 't zweven mag door 't woud.
Het draait en wentelt in d' Octoberglans,
Gelijk een derwisch, dronken van zijn dans,
Gelijk een vlinder, karmozijn en goud,
Met andren saam, een wervelende krans,
Dan hoog alleen weer, als een vogel stout
En kust den wind, dien 't argeloos vertrouwt,
Die gaf het vrijheid, nieuwe vreugdekans.

Maar wordt de wind van 't wilde spelen moe,
Zoo moet het blad wel sterven in het slijk.
En de eigen boom ziet onbewogen toe.

— „O booze wind die scheurde me uit mijn rijk,
Vol merelfluit en wilde duif-roekoe,
Hoe lig ik laag, vertreden bladerlijk!”
